

Agghegyalja Mozaik

IX. évfolyam, XLVI. szám

2019. február-március

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Kedves Olvasók!

Amilyen dolgoosan és programbőségben fejeztük be az év utolsó hónapját, hasonlóan felpörögtünk már januárra is. Nagyon jó volt az ünnepeket meghittén, nyugalomban, örömben megélni. Ez ad új erőt, lendületet nekem – és talán Önöknek is - az évkezdéshez. Emlékszem, néhány évtizede a magyar dolgozó népet az ünnepekben már azzal sokkolták, minek az ára emelkedik januártól. Örömmel mondhatom, Önkormányzatunk továbbra sem tervezi új helyi adónemek kivetését! Újságunknál sincsenek komolyabb változások: kis csapatunk lelkesen és sok ötlettel igyekszik az Olvasót szórakoztatni valamint helyi ügyeinkről tájékoztatni. Ha valakinek kedve támad - akár egy cikk erejéig is - az újságot színesíteni, továbbra is örömmel fogadjuk. Várjuk esetleges témajavasatait is, miről szeretnének még olvasni? Az én feladatom továbbra is a visszatekintés és a jövőbeni tervek bemutatása. Vágjunk hát bele!

Azzal kezdem, amivel a múltkor befejeztem, a sportcsarnokkal. December hónapban elvégeztettük a helyszín lőszermentesítését és a régészeti próbafeltárását. A régészek ennek keretében megtalálták a valamikori Széchenyi kastély alapjait. Mivel a kastély kb. az 1750-es években épült, a dokumentáláson kívül, nem kellett értékmentést végezni. A bűvös dátum 1700, ami előtt már több feladatunk, gondunk lett volna. Így a karácsonyi vásár napjára megtörténhetett a visszatemetés és boldogan parkolhattunk, ünnepelhettünk a leendő sportcsarnok helyén. Köszönet a szereplőknek a színvonalas karácsonyi műsorért, valamint azon képviselő társaimnak is, akik évről-évre segítenek a falunk lakóinak a megvendégelésében. Jelzem, hogy a falunk nem iszákos, mert nem fogyott el a forralt bor, sem aznap este, de még másnap a holdfénytúrán sem. A túrán résztvevő száz fő között több volt most a gyerek. Megkapó látvány volt amint, a Mária-képnél tartott kis koncert alatt letelepedtek játszani a hóba. Egy-egy ilyen pillanat láttán érzi úgy az ember: megérte. Az ünnepek előtti utolsó pillanatban használhatóvá vált - és már csak az utómunkálatok vannak hátra - nem csak a csárda előtti tér, hanem a Jókai utca térköves járdája is. (Volt aki, még Szenteste napján sem a karácsonyi jókívánságok miatt keresett telefonon, hanem a járda miatt...) Ezúttal is köszönöm azok hozzáállását, akik segítették az építők munkáját: kávéval, árammal, vagy egy kis jó szóval, mosollyal. Higgyék el, könnyebb így dolgozni is! Több kedvességet kaptak az építők a Dózsa utcában, ahol szinte kivétel nélkül örültek a be nem tervezett fásításnak. Sőt az új utcarész lakói is szerettek volna fákat. Ígérem, tavasszal feléjük is folytatjuk a fásítási programot. A Mikulás Futás résztvevőinek, szervezőinek és a karácsonyi jótekonysági leves készítőinek az adományozottak nevében is köszönjük az önzetlenségét. Teltház volt a citerások Luca napi rendezvénye, az idősek karácsonyi ünnepsége. Méltó módon, sok résztvevővel és ifj. Sarkady Sándor szónoklatával, majd alkotóházbeli előadásával emlékeztünk meg a Doni tragédiáról is. Köszönet a hagyományörzőknek, hogy harmadszor is Sopronkövesdre vezetett az emlékmű útvonala. Talán a karácsonyi gyerekkoncerten lehettek volna többen. Nem tudják az előző évihez képest hova tűntek a gyerekek ezen a napon? Azt mondják a média szakemberei egy műsor már akkor sikeres, ha gyerek vagy kutya szerepel benne. A gyerekek említése után és is a kutyákkal folytatom. Míg a holdfénytúrán örültünk a kutyusok jelenlétének, - mert gazdáikkal voltak -, addig a december falunkban a kóbor és kóborló kutyák hónapja címet is elnyerhetné. Kutyák (vagy aranysakálók?) oltották ki juhok és kisbárányok életét a volt laktanya területén, de úton-útfélen is tekergő kutyákba botlottunk. Ez még szilveszter előtt volt, így nem lehet a tűzijátékokra fogni. Most sem jobb a helyzet. Ha a sintért hívjuk és nem sikerül befogni a kutyát, már az is több tízezres költség az Önkormányzatnak. Ennél még több a költség befogás esetén, a kötelező karanténzási időszak miatt. Amennyiben ilyenkor a kutya chippelt a gazda fizet, ha nincs chip, az Önkormányzat. Sajnos a helyzet azóta nem sokat változott, így egy komolyabb eb ellenőrzést vagyunk kénytelenek elkezdni. Lássuk pályázataink állását!

Decemberben járt küldöttségünk pályázati finanszírozásból Szlovéniában. Nehezen sikerült összeszednem az angolul beszélő 10 főt, de végül nagyon jó kis csapat formálódott. Sok új baráttra leltünk a hét ország közel száz fős küldöttségében és sok érdekességet láttunk. Ennek a pályázatnak az utolsó találkozója, március elején, hatan képviselhetik Sopronkövesdet és Magyarországot a vendéglátó Horvátországban.

Decemberben nyertünk - közvetlenül az uniónál - egy 15.000,- eurós informatikai pályázatot. Összesen 2800 európai település, köztük 88 magyarországi város és falu, ebből 6 Győr-Moson- Sopron megyei település nyert, köztük Önkormányzatunk is. Így megkezdjük az előkészítési munkákat nyilvános kültéri és beltéri wi-fi pontokra.

Szemléletformáló előadásokra nyertünk a budapesti Fürkessel, mint pályázattíróval közel 5 millió forintot.

A termelői piac bővítése pályázaton nyert tejautomata üzemeltetője is bemutatkozik e lap hasábjain (egy ilyen automata közel 2,5 millióba kerül). Szintén e pályázatból már bontjuk és építjük a zöldségbolt melletti valamikori Haubner ház mögött az életveszélyes melléképületet. Az új épület tárolásra is használható lesz, valamint hűtők és fagyasztók is kerülnek bele a pályázatból. Szót kell még itt ejtenem három nyertes, kis léptékű, vidékfejlesztési pályázatról is. Nyertünk 2,5 milliót a megakasztott pajtaépítésünkre, 4 milliót a Kotecsi Vendégház napelemekkel való ellátására, valamint 2,5 milliót sporteszközökre és bérelhető kerékpárookra. Két konzorciumban elnyert vidékfejlesztési pályázatunk is van. Az Alpokalja Kistérség 13 milliójából Kövesdnek is jut arányos rész, ehhez hasonlóan a Napnyugat Turisztikai Egyesület 15 millió forintja is több település közt oszlik meg egy közös projekt részeként. Benyújtottunk két testvér-települési program finanszírozására vonatkozó pályázatot is. Az egyiket a Bethlen Gábor Alaphoz, melyből a vajdasági Tóthfalu, Sopronkövesd és a felvidéki Alsóbodok gyerekeinek és küldöttségeinek utazási illetve táborozási költségeit kívánjuk finanszírozni. A másik pályázatban az uniós települések és meghívottaik által lebonyolított konferenciákat és ehhez kapcsolódó költségeit támogatná. Új egészségházunk bútorozása a két ünnep között valósult meg. Most indulhat az engedélyek beszerzése, amiből következik, hogy várhatóan márciusban avathatunk csak, de nagyon szép lesz! Addig is szavazzanak, hogy melyik logót fessük az egészségházunk falára! Az óvoda közbeszerzésének eredményhirdetése január végén várható. Kedvező időjárás esetén kora tavasszal, saját forrásból megkezdjük az új szárny építését. A megvalósult és az induló dolgaink után még pár mondatban szeretném megemlíteni jövőbeni terveinket is. Épp a napokban vetette fel egy helybéli vállalkozó, hogy a tűzoltószertárnál, a patakhídon vizsgáljuk meg egy külön gyaloghíd létesítését. Erre felajánlott 2 millió forintot is. Köszönjük és igyekszünk mielőbb tervezői költségbeclést és a vízügy elvi engedélyét beszerezni a megvalósítás eldöntéséhez. Egyeztetés folytatunk egy a Franciska majorban nyár elején megrendezendő Számszerj Európa Kupa lehetőségéről. Most készítjük elő szintén a majorral azt, - ha a főszervezők ránk szavaznak -, hogy Kövesden valósulhasson meg az idei Gyüttment Fesztivál is, amelyről azt kell tudni, hogy környezettudatos fiatalok szakmai és kulturális fesztiválja, minden évben az ország más-más helyszínén. Idei évben 60 (!) település pályázott a megrendezésre. Talán beszámolóm után Önök is azt mondják: „Ez az év is jól kezdődik!” Kívánom, hogy így is folytatódjék!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Fülöp Zoltán polgármester

**Sopronkövesd Községi
Önkormányzat képviselő
testületének tagjai:**

**Reisz Lajos,
Kecskeméti Szilveszter,
Fülöp Zoltán,
Csigó Géza,
Bors Péter**

**A képről hiányzik:
Hidegséginé Horváth-Pál
Barbara
Ifj. Reisz Lajos,**

Egészségház logótervek megtekinthetők az újság hátsó oldalán,
kérem szavazzanak az Önöknek legjobban tetszőre.

Telefonon a hivatal nyitva tartási idejében: 0699/536-000

Facebookon: Sopronkövesd Hivatalos Oldala szavazásán

Kutakról:

A 2018. december 20-án kihirdetett törvényi módosítás az alábbiak szerint rendelkezik:

"Mentesül a vízgazdálkodási bírság megfizetése alól az a létesítő vagy üzemeltető, aki az egyes belügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi CXXI. törvény hatálybalépését megelőzően engedély nélkül vagy engedélytől eltérően létesített vagy üzemeltet felszín alatti vízkivételt biztosító vízátelemtárolót, ha a vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárást 2020. december 31-ig kérelmezi."

Tehát a módosítás eredményeként, a 2020 végéig történő meghosszabbítás alapján **mentesül a vízgazdálkodási bírság megfizetése alól az a személy, aki** az engedély nélkül vagy engedélytől eltérően létesített, vízkivételt biztosító **vízáttelemtárolók** – többek között a mezőgazdasági célú, a zártkerti, illetve a házi vízigényt kiszolgáló kutak – **vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárását 2020. december 31-ig kérelmezi.**

Ugyanakkor a friss jogszabály-módosításhoz végrehajtási rendelet még nem készült. Cél, hogy az illegális kutak fennmaradási engedélyezése minél egyszerűbben, olcsóbban és gyorsabban megtörténhessen. Egyelőre nem tudni, hogy milyen változtatásokra kell készülni az engedélyeztetési eljárásban. A médiában megjelent hírek szerint ennek részleteiről az Agrárgazdasági Kamara kezd majd tárgyalásokat a kormányzattal 2019 elején.

Árok lefedés:

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy az ingatlan előtti, melletti árok lefedéséhez, közterület burkolásához és járda felújításához önkormányzati engedély szükséges. Javasolt, hogy az eljárás megindítása előtt először keressék Önkormányzatunkat, hogy segítséget, tájékoztatást kérjenek az érintett utcaszakaszon tervezett önkormányzati beruházásokról, felújításokról, valamint az önkormányzati szabályozásról a csapadékvíz elvezetéssel és a felszíni vízrendezéssel kapcsolatban. A településnek lehetősége van megtiltani az árkok lefedését, módosítását és egyéb előírásokat megfogalmazni a kocsik behajtók kialakítására vonatkozóan. Alapvető elvárás, hogy semmivel ne korlátozzuk az árok funkcióját, víz-visszaduzzasztást ne okozunk, más tulajdonában kár ne keletkezzen. A közterület burkolásánál elsősorban gyeptérfővel helyezhető el. Ezen elvárások figyelembe vételével, írásos kérelem benyújtásával indítható meg az eljárás. Az Önkormányzati Hivatal a kérelmet és a helyszínt, valamint az irányadó rendelkezéseket megvizsgálva dönt az árok lefedési engedély kiadásáról.

Érdemes azonban tudni, hogy az illegálisan lefedett árkok felszámolásához az önkormányzatnak joga van, sőt szankciókkal is élhet, így kérünk mindenkit, hogy csak önkormányzati engedély birtokában kerüljön sor az ingatlan előtti vízelvezető lefedésére. A fentiekben leírtak – árokfedés esetén – nem vonatkoznak az állami tulajdonú utak menti árkokra. Ez településünkön a Kossuth Lajos utca és az Iskola utca, amelyek tekintetében az engedélyezést a megyei közútkezelői hatóság végzi.

Étkezési térítési díjak változása:

Tájékoztatjuk az érintetteket, hogy Sopronkövesd község Önkormányzatának Képviselő-testülete az étkeztetésért fizetendő térítési díjakat – figyelembe véve a szolgáltatói díjváltozásokat – **2019. február 1-jétől** kezdődő hatállyal az alábbiak szerint állapította meg a térítési díjakról szóló 8/2018. (XII.17.) önkormányzati rendelet alapján:

Óvoda és Bölcsőde

Sopronkövesdi Nefelejcs Óvoda	Fizetendő bruttó árak (Ft/adag) (kedvezmények nélkül)
Tízórai	115,-
Ebéd	265,-
Uzsonna	115,-
Összesen	495,-

Általános iskolai tanulók

Sopronkövesdi Általános Iskola	Fizetendő bruttó árak (Ft/adag) (kedvezmények nélkül)
Tízórai	110,-
Ebéd	420,-
Uzsonna	110,-
Összesen	640,-

Szociális étkeztetés

Szociális étkeztetés jövedelmi kategóriái	Nyugdíjmin. 150%-a alatti: 42.750.-	Nyugdíjmin. 151-200% 42.751-57.000	Nyugdíjmin. 201-250% 57.001-71.250	Nyugdíjmin. 251-300% 71.251-85.500	Nyugdíjmin. 300%-a felett: 85.501 -
Fizetendő bruttó árak (Ft/ebéd)	300.-	375.-	440.-	540.-	620.-

XX. század első felében az európai népek a halállal voltak viselősek s vajúdasukkal vérzivataros éveket szültek, látszat győztesei a dicsőségben is vesztesek lettek mivel a háborúnak emberi oldalról csak vesztesei vannak. Besorozáskor „legények javát” vitték a harctérre kikerül a hősi emlékműveken nevük és elhalálozásuk időpontja olvasható. Nem látható az anyák, vagy feleségek könnye, s fájdalma az árva gyermekek apát kereső, hívó szava, s hogy melyikük volt a legjobb kaszás, s vágta a legszelebb rendet, vagy a kocsmába a legszilajabb és közössége ágyékából megszületve, melyikükre lehetett büszke a környezete. E cikket írva döbbsentem meg, hogy milyen törekeny is a béke, s milyen csalárd az erőszak. Szeretném a művészetben keresztül mindezt bemutatni szimbolikusan.

- GYÓNI GÉZA: költő **Csak egy éjszakára** című versében az első világháború idején Przemysze-ben (1941) írta, hogy a front viharába azokat küldjék: „a pártoskodókat, a vitézkedőket, a hitetleneket, s az üzérkedőket, csahos nyelvű hazaszeretőket, hogy megismerjék és megtudják azt a poklot, amikor a halálgép muzsikál, s bögni kezd a gránát, hogy emlékezzenek anyjuk kínjára, hogy bújnának össze megrémülve, fázva, s fetengve, hogy meakulpáznának, mikor forog a férfi, mint a falevél, s vér csorog a fáról.”. Borzalmak verse ez, iszonya szinte kifröccsen a lapról.

- GARAI GÁBOR: alkotásában **„Magyar ifjak hősi temetője”** a doni temetőket írja meg, ahol nincs elég hely a végleges pihenőre: „Hogy keres majd titeket még/Magyarország kérve sírva/De ti némán ott fekvőtok/Don melletti orosz sírban/Melyre még csak név sincs írva.../

- RADNÓTI MIKLÓS: **Béke borzalom** című verse tökéletesen szemlélteti, hogy milyen törekeny a béke s hirtelen semmiből hogy válik a háború rémisztő valósággá.

Himnusz a békéről soraiban a könnyűléptű békét vizionálja/Mert egyszer béke lesz/Ó tarts ki addig lélek/ Védekezz!! A költő munkaszolgálatosként a halál bekövetkezésének gondolatával vonszolta magát tovább és tovább, együtt érezve a Megváltó gyötrődéseivel, köszönjük meg neki, hisz rádöbbsent, milyen fontos a békés élet. RAZGLEDNICÁKban írja /Mellézuhanam/átfordult a teste/tarkólövés/ így végzed hát te is... Der springt noch auf,/hangzott fölöttem/sárral kevert vér száradt a fülemre/.

HÁY KÁROLY grafikus sok Radnóti versre készített illusztrációt, s átültette képi formába a kegyetlen sorsot. A festészet és szobrászat szimbólumokat használ, hogy kifejezze a békét: galamb, olajág s virág felhasználásával. A harc pedig héja, a ragadozómadár szörny, varjak testesítik meg az ábrázolásokban. Az alkotók háborúellenességet tökéletesen fejezik ki műveikben a kompozíciók realizmusával, például: SOPOCZKO KONSTANTY lengyel grafikus 1932-es grafikáján a katonák művétaggal végzik a diszlepszést. HEARTFIELD JOHN egyik művében, az **Apák és fiúk**-ban a jövő nemzedék álló csontvázai láthatók egy javakorabeli ember mögött. MASEREEL FRANS belga grafikus **Apokalipszis** c. 1941-ben alkotott grafikáján a földgömböt emberi testek borítják. Sajnos, nagyon szomorú, amit a fentiekben írtam, a békevágyat nem szabad elhallgattatni. Versemben is békepártiságot akartam kifejezni, hogy békés alapokra békésen tudjunk építkezni.

Küldöm a földem

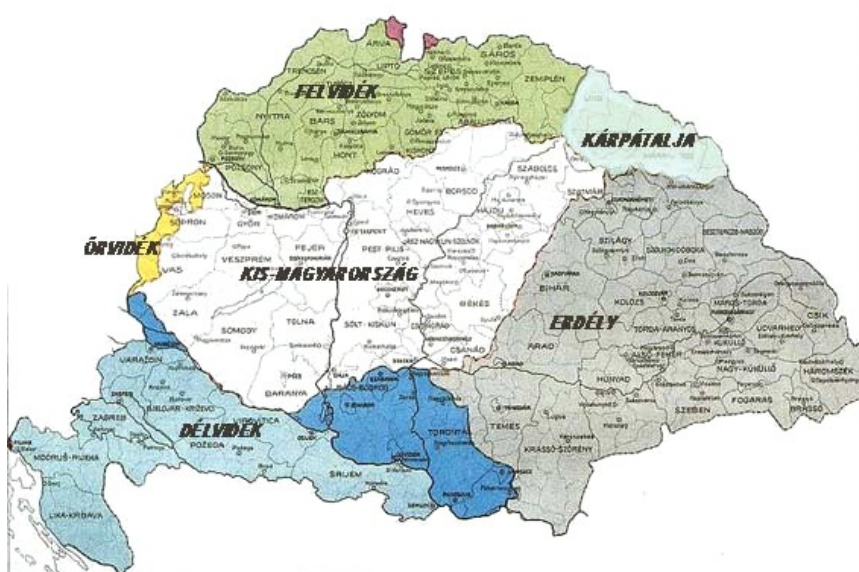
Születtem magyarnak, szabadt földön...

Európáért vért minden ősom,
zsíros földem, mely testemre vágy
nekem lázadás s nem ágy.

Bordáimra varjak szállnak
igazamért jegenyék állnak
romos templom elég az imához
ezer év fohásza a könnyes Bibliához.

Hantokon fogantak álmaim
szívem ritmusa harang hangja,
csengve-bongva, hívó embernek nótá
ha megaláztak is nem álltam ki alóla.

Markomba szorított földem
mások tenyeréből elég szemfedőnek
ha apraját felkapja az idő szele
tőle sarjadjon Európa termőre.

A bölcsiben hatalmas izgalommal és boldogsággal zártuk az évet. A gyerekek nagyon élvezték a Karácsony varázsát és persze a kapott ajándékokat. Az utolsó pár nap pedig az új játékok bűvöletében telt.

A januári hónap foglalkozásokban bővelkedett, ragasztottunk, festettünk, gyurmáztunk, énekeltünk, mondókáztunk, tornáztunk és a mindennapos mese sem maradhatott el. Emellett igyekeztünk minél több időt a friss levegőn eltölteni, de sokszor az időjárás sajnos nem kedvezett nekünk.

Hamarosan itt a farsang, így nálunk is a farsangi daloktól hangos a csoport. A farsangi időszakban nyakkendőt ragasztottunk, különböző álarcokat festettünk, farsangi dalokkal ismerekedtünk és közös fánk sütést tervezünk a gyerekekkel. A tavalyi évhez hasonlóan, idén is a Baba - Mama Klubbal közösen tartjuk a farsangi mulatságot a bölcsődében. A gyerekeknek van lehetőségük ilyenkor valamilyen jelmezbe bújni, de persze ez nem kötelező. A délelőtti játékosan telik Farsangkor is, amit a jelmezbemutató, a sok lufi, a gyerekek őszinte mosolya és „csoki egér” húzó verseny még nagyszerűbbé tesz.

Az új évet 9 gyermekkel kezdtük, de januárban már érkeztek is Hozzáink beszoktatásra. Március 4-én és 5-én beiratkozási napokat tartunk a következő nevelési évre. Jelentkezni a bölcsődénkben lehet személyesen 8 órától 12 óráig. Mindenkit szeretettel várunk!

Szűcsné Keresztény Éva
kisgyermeknevelő

Gazdag Erzsi: Itt a farsang

Itt a farsang, áll a bál,
keringőzik a kanál,
Csárdást jár a habverő,
bokázik a máktörő.

Dirreg, durrog a mozsár,
táncosra vár a kosár,
A kávészem int neki,
míg az órló pergeti.

Heje-huja vigalom!
habos fánk a jutalom.
Mákos patkó, babkává,
értük van a parádé.

Kedves sopronkövesdi lakosok!

Szeretném bemutatni gazdaságunkat, mivel a mi gazdaságunkból lesz tejjel feltöltve a helyi termelői piac által üzemeltetett tejmérő automata. Hanis Tamásnak hívnak, Szakonyban élek és gazdálkodom. A családom már gyermekkoromban is foglalkozott tejtermeléssel, amit a helyi csarnokban értékesített. Az iskolák elvégzése után a helyi termelői szövetkezetben, mint állattenyésztési ágazatvezető kezdtem el dolgozni. Sajnos a rendszerváltás után, 1999-ben a termelőszövetkezet felszámolás alá került. Ennek következtében a munkahelyem megszűnt és a családi gazdaság fejlesztésébe kezdtem. A tejértékesítés a tejiparnak történt. A 2003-as évre egyre nehezebb lett a tejértékesítés. A családdal, arra az álláspontra jutottunk, hogy a tejet közvetlenül a fogyasztóknak kell értékesíteni. Úgy határoztunk, hogy veszünk egy Ford kisbuszt, amit tejmérő automatával szereltettünk fel. 2005-ben elkezdtük a tejet 22 településen értékesíteni, ami a mai napig jól működik. Gazdaságunk szarvasmarha és juh tenyésztéssel foglalkozik, valamint a takarmányt saját magunk termeljük meg. Úgy gondolom, hogy van kellő gyakorlatom a sopronkövesdieket is ellátni jó minőségű tehéntejjel. A tej élet, erő, egészség!

Tisztelettel: Hanis Tamás

Több száz év?!

Egy gumicsizma lebomlásához 50 és 80 év közötti időre van szükség. Ez azt jelenti, hogy ha az elhasználódott gumicsizmámat holnap a szemétkébe dobom, akkor egy holnap megszületett gyermek 80 éves lesz, mire az én lyukas gumicsizmám semmivé válik. 80 éven keresztül oldódnak ki belőle a kimondhatatlan nevű anyagok. Ezek egy részét az eső és a hó belemossa a földbe, a többi pedig a meleg napokon felszál a levegőbe a párával együtt. A levegőből pedig nagyokat harapok és boldog vagyok, hogy élek! A talajból az én gumicsizmám részecskéit felszívják a növények a vízzel együtt, aztán ezeket megeszem és boldog vagyok, mert finomat ettem. Aztán ezeket a növényeket megetetem az állatokkal és azt hiszem, milyen egészséges állatokat neveltem! Még meg is eszem őket, hogy jó minőségű ételhez jussak. Mindezek után iszom egy pohár vizet, abból a vízből, amely tele van a csizma részecskéivel, hiszen az eső és a hó belemosta a talaj minden rétegébe! Hát, egészségemre!

Oké, tudom, hogy megtisztítják az ivóvizet, amit kapunk! Vajon megtisztítják a zöldségeket, a gyümölcsöket és a húsokat is...? És a levegőt?

Nem vagyunk egészségesek. Sajnos túl sok ember szenved valamilyen betegségtől és túl sokan mennek el ideje korán.

Ma már tudjuk, hogy milyen káros hatásai vannak a környezetünkre és ránk emberekre nézve a szemetelésnek, a nem megfelelő hulladékkezelésnek. Akkor miért dobjuk el az utcán? Miért nem tanítjuk meg a gyermekeinknek, hogy hol a helye a szemétnak? Miért rakjuk le az út mellett vagy az erdőben? Nem tudom.

Egy tejes doboz 5 év alatt bomlik le, egy acél konzervdoboznak 50 év kell, egy műanyag palacknak 450 év, egy alumínium konzervdoboznak 200 – 500 év, de az igazi nagymenők a műanyag szatyrok 200 – 1000 évvel! Hozzájuk képest a gumicsizmám kispályás játékos!

A fejlett világ egyik nagy kihívása, hogy mit kezdjen saját hulladékával. Talán, ha nem termelnénk annyi hulladékot, nem lenne min törni a fejünket.

Emlékszem, kisgyermek koromban sokáig nem értettem, hogy mit jelent a MÉH - Mert Érték a Hulladék név. Ahogy cseperedtem megtudtam, hogy sokfajta hulladékot lehet újrahasznosítani, ergo szemétkébe lehet értékes új dolgokat készíteni. A papírt, a vasat abban az időben is gyűjtöttük iskolai kereteken belül. Tudtuk, hogy az üveget újra meg lehet olvasztani és új dolgokat készíthetnek belőle. A műanyag térhódítása kiszorította az üveg palackokat, akkor azt mondták, hogy sokkal gazdaságosabb, mint az üveg és a műanyagot is újra lehet hasznosítani.

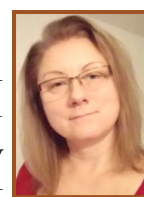
Azt nem mondták, hogy az egészségre ártalmas és azt sem mondták, hogy az újrahasznosításához még évtizedeket kell várni. Addig is milliószámra hevernek a szemételepeken -mint a képzeletbeli gumicsizmám - és a kimondhatatlan nevű anyagok láthatatlanul belekerülnek az ételeinkbe...

Azt kérdezem, hogy te mit tehetnél? Szerintem többet, mint gondolnád!

Támogathatod Sopronkövesd Önkormányzatának környezetvédelmi törekvéseit, mert itt legalább vannak ilyenek! Ezek például a „zöld energia” - fejlesztések vagy a szelektív hulladékgyűjtés népszerűsítése jegyében szervezett tábor.

Aztán ott vannak azok a dolgok, melyeket otthon megtehetsz. A lemerült elemeket például össze lehet gyűjteni és a faluban található gyűjtőedényekbe be lehet dobni. Használhatsz vászon bevásárló táskát az egyszer – kétszer használatos eldobható műanyag szatyrok helyett. A kiolvasott újságokat hadd vigyék el az iskolások papírgyűjtéskor, több hely marad a kukában!

Mutass példát és oda tedd a szemetet, ahova való – mindegy merre jársz!

Vélemény

Kedves Olvasók!

Ezúton kívánok minden sopronkövesdi polgárnak, illetve minden olvasónak eredményes 2019-es esztendőt. Az újév kezdődik, az iskolai tanév a feléhez közeledik, lassan érkezik a félévi értesítő. Elmúlt az advent, már csak elvétve láthatunk karácsonyfát, lassan kezdődik a farsangi időszak.

Az elmúlt időszak az iskola falai között is a karácsonyra készülés jegyében telt. Még december elején iskolánkba is ellátogatott a Mikulás, a kicsiknek, a nyolcadik osztályosok kedveskedtek műsorral. Ezen a napon délután megrendezésre került a már hagyományosnak nevezhető Mikulás Futás, melynek bevételét az iskola egy rászoruló diákjának ajánlottuk fel. A nap a felsősöknek szervezett discóval zárult az Alkotóházban.

Minden hétfő reggel közösen gyűjtöttük meg az adventi koszorú gyertyáit, minden alkalomra más felső tagozatos osztály készült rövid műsorral, valamint a plébános úr, az evangélikus lelkész és a református hitoktató osztotta meg gondolatait a diákokkal a karácsonyról, illetve a karácsonyi várakozás örömről. Az iskola adventi koszorúját a diákok közösen készítették Hanis Petra katolikus hitoktató szervezésében tartott délutáni „kézműveskedésen”. A Falukarácsony sikeréhez az iskola színvonalas műsorral járult hozzá. Erzsébet néni és Gabi néni a harmadik és második osztályosokkal készültek, felléptek a citerások, a modern tánc szakkör résztvevői az alaklomhoz illő műsorral készültek, és az Ivett néni által szervezett énekkar is színesítette műsorunkat. Köszönet illet minden kollégát, aki bármilyen módon

segített a szervezésben, lebonyolításban és a felkészítésben! Remélem, a hosszú, két hetes téli szünet tartalmasan telt a gyerekeknek és a családoknak. Nekünk is sikerült kihasználni a tanítás nélküli napokat, az iskola három tantermet, auláját és a tornaterem egy részét ki tudtuk festetni a szünetben. Az év első felében még újabb felújítást is tervezünk.

Kiemelt figyelmet fordítunk az iskola tanulóinak sportolására, melyhez minél jobb feltételeket próbálunk teremteni. Az előző lapszámban számoltam be az utánpótlás bajnokságban induló U11-es kosárlabda csapatunkról. Örömmel írom le, hogy már két mérkőzést meg is tudott nyerni a csapat, szemmel látható a fejlődés. A játékosok nagyon lelkesek, ügyesek, dicséret illeti őket!

De nemcsak sportban, tanulmányi versenyeken is szép eredményeket érnek el a diákjaink. A Holenda Barnabás megyei matematika versenyen a 3. osztályosok között Galavics Zsóka tanulónk az előkelő negyedik helyet szerezte meg. Gratulálunk Zsókanak és felkészítő tanárának Erzsébet néninek a szép eredményhez!

Új sporteszközt, egy teqball asztalt is sikerült beszereznünk. A nagyon hasznos, képességfejlesztő eszközt örömmel fogadták a diákok. Egyenlőre csak a testnevelés órák keretében használhatják a gyerekek, de a jó idő beálltával kikerülhet az udvarra és szünetekben is lesz lehetőségük játszani, sőt szakkör indítását is tervezzük. A fent említett beruházások anyagi fedezetét a fenntartó, Soproni Tankerületi Központ biztosította.

órás kosár (március 14., csütörtök). Az egyik feladatot a másik követi, mindig új kihívások jönnek! Ehhez kívánok kitartást a diákoknak és a kollégáknak egyaránt!

A községben működő Gyermekért Alapítvány egy új digitális táblát vásárolt a második osztályosoknak, így már minden tanteremben van ilyen eszköz, megfelelővel ezzel a modern 21. századi elvárásoknak. A táblához tartozó projektort a diákönkormányzat pénzéből szereztük be.

A januári hónap egyik legfontosabb időpontja a félév zárása (január 25. péntek), de az elsős gyermekek, szülők is ellátogatnak hozzánk, és várjuk a leendő ötödikesek érdeklődését is. A nyolcadik osztályosok felvételi vizsgát írtak, az ő gondolataikat a megfelelő középiskola kiválasztása köti le. Szervezés alatt van a szülői bál (február 16., 19.00), a budapesti színházlátogatás (február 7., csütörtök), farsang a gyerekeknek (március 01., péntek), a 24

Schweitzer Kornél

iskolaigazgató

Kocsi Renátának hívnak, a Sopronkövesdi Általános Iskolában dolgozom tanítóként. Szombathelyen születtem, ott végeztem gimnáziumi és főiskolai tanulmányaimat. 1998 februárjától Fertőendrén az Endrédy Vendel Általános Iskolában rögtön a „mély vízbe” kerültem, az 1-2. összevont osztály osztályfőnöke lettem másfél tanévre. 1999 szeptembere óta vagyok a sopronkövesdi iskola tanítója.

Sopronból ingázok naponta, és kislányomat is ide hozom magammal, aki a harmadik osztályba jár. Az itt eltöltött közel húsz év után olyan itt, mintha hazajárnék. Ezt a családi közeget, ahol minden nevelő minden gyermek nevét ismeri, ahol egy összetartó tantestület dolgozik, nem szívesen cserélném el egy magas létszámú, személytelenebb városi iskola kedvéért.

Az elmúlt hosszú évek alatt igyekeztem tudásomat bővíteni: 2003-ban 120 órás fejlesztő pedagógiai, a későbbiekben Meixner – módszer továbbképzéseket végeztem, Kölyökatlétika, Sakkpalota programokon, játékos matematika és anyanyelvi oktatást segítő továbbképzéseken vettem részt.

Tanév végén elbúcsúznak egymástól negyedikes „gyerekeimmel”. Kicsit sajnó szívvel gondolok erre a pillanatra, mert nehéz lesz számomra ezt az összetartó, egymást elfogadó, szeretni tudó közösséget elengedni magamtól.

Minden elengedés nehéz... De nagy lelkesedéssel, új tervekkel, reményekkel telve várom szeptemberben az újonnan érkező kis elsősöket!

50 éves osztálytalálkozó

A Sopronkövesdi Általános Iskola 1968-ban végzett diákjai 50 éves osztálytalálkozót tartottak 2018. november 17-én.

Hálaadó szentmise keretében megemlékeztek elhunyt osztályfőnökeikről, tanáraikról, diák-társaikról, majd az iskolalátogatás után koszorúkat helyeztek el az elhunytak sírjánál.

A Som vendéglőben finom vacsora mellett emlékeztek a régi, szép diákévekre.

Visi Zoltánné
(Mentes Mária)

Az újév első sétája

Mint minden évben idén is január elsején került megrendezésre az úgynevezett „Józanodó túra”. Aki ezen rendszeresen részt vesz tudja, ez nem a teljesítményről szól, és nem a megtett táv hosszáról. Ez egy kellemes kis séta, ami a Fehér Csárda parkolójától a kápolnáig tart. Baráti hangulatban, jó kis beszélgetésekkel, beszámolókkal a szilveszteri mulatságról. Útvonalunk a szokásos volt, azaz első megálló egy fotó erejéig a Vasfüggöny emlékmű, innen a „Haladás ösvényen” keresztül, jutottunk az erdő szélére, vagyis a kertek fölött vezető útra.

Egy kis félreértés történt. Rendszeresen ez a kis séta 15 órai kezdettel indul, valamiért idén a társaság egy része 14.30 kor találkozott és indult el. Jómagam a szokásos 15 órai időpontra mentem és találkoztam a 14 fős társasággal. A már fent említett útvonalon haladva, felérve a kertek fölé, vidáman, jó hangulatban haladtunk a kápolna irányába, meg-megállva egy-egy nyíltabb területen, hogy megcsodáljuk a szép látványt, hogy gyönyörködjünk a napsütötte falunk látványában.

Közeledve a kápolnához, hangokat, nevetést hallottunk, és bízunk benne, hogy valaki már megrakta a tüzet a szalonnasütéshez. Odaérve lepödtünk meg, a népes társaság láttán. Ekkor derült ki az előbb említett félreértés, ők voltak, akik fél órával korábban indultak, és a sok kisgyerek társaságában, lassabban haladtak, így nem sokkal előztek meg bennünket. Ez a kis esemény okot adott a vidámságra, nevetésre és tovább fokozódott a jó hangulat.

Szokásokhoz híven előkerültek a hátizsákokból a pezsgők, és egyéb „lélekmelegítő” italok, valamint a sütemények és az elmaradhatatlan szalonna csíkok, amiket a már párázó tűzön lehetett is sütni. A társaságunkban lévő kutyák felszabadultan futkostak, a gyerekek is élvezték a jó időt és a friss levegőt. Jókedvű beszélgetésekkel töltöttünk el egy kis időt.

Egy hátránya van ennek a kis kiruccanásnak. Hamar sötétedik így mindenki szép lassan hazatért, de örömmel tapasztaltam, hogy mindenki jól érezte magát ez esztendő első napján, a szabadban, a friss levegőn.

Köszönöm mindenkinek, aki úgy döntött, hogy így indítja az új évet. Egészségben és sikerekben gazdag új esztendőt kívánok minden olvasónak, és társaimnak, akik az újság továbbélésén fáradoznak!

A 15 órakor indult csapat

Holdfénytúra
2018. december 15.
szombat

98 fő és 4 kutya részvételével, jó hangulatban és sok hóval telt az év végi utolsó túra.

Kottrik Zoltán

Bemutakozás

Az idei első lapszámában bemutatkoznak kolléganőink.

Farkas Eszter vagyok, és 2017. augusztusa óta dolgozom a Sopronkövesdi Nefelejcs Óvodában. Nagyon szeretem a munkám, úgy érzem gyorsan beilleszkedtem az óvoda dolgozói közé. Amikor ide kerültem, akkor a kiscsoportot kaptam, ahol voltak 3 év alatti gyermekek is. Farkas Mihályné (Márti óvó néni) és Fülöpné Hidegh Csilla (Csilla óvó néni) voltak a kolléganőim, s nagyon jól éreztem magam a csoportban. Az idei nevelési évben új kihívást kaptam: jelenleg vegyes csoportban dolgozom, ahol a legkisebb gyermekek 2,5 évesek, a legnagyobbak pedig 7 évesek. Nem mondom, hogy mindig könnyű velük, de szeretem a kihívásokat. Új kolléganőm is lett Györgyné Simon Veronika (Vera óvó néni) személyében. Nekem ebben a nevelési évben az a célom, hogy a csoportomba járó gyermekek örömmel jöjjenek az óvodába és összeszokott közösségünk legyen. Szabadidőmben táncolok a Sopron Városi Mazsorett Csoportba és a Nagylozsikumm színjátszó szakkör tagja vagyok. Nagyon szeretek mozogni és kirándulni.

Fülöp Dorina vagyok a Sopronkövesdi Nefelejcs Óvoda pedagógusa. Többgenerációs családban nőttem fel, így a gyermekszeretetem hamar megmutatkozott. Szinte biztos voltam benne, hogy olyan területen szeretnék elhelyezkedni, ahol gyerekekkel foglalkozhatok. 2017 májusában szereztem óvónői diplomát, amit gyermek- és gyógytestnevelés specializáció elvégzésével egészítettem ki. Nagy örömmre szolgál, hogy a sopronkövesdi óvoda nevelőtestületéhez tartozom, hiszen a kisgyermekkoromat én is ebben az intézményben töltöttem. Gyakorlatomat szintén itt végeztem, így nem volt ismeretlen számomra a környezet, a dolgozók és a gyermekközösség sem. 2017 augusztusa óta dolgozom az óvodában gyakornokként. Úgy érzem, hogy családis, baráti a légkör, aminek én is a tagja lehetek. A Maci csoportban tevékenykedem kolléganőmmel, Egyházi Mónikával, ahol a gyermeklétszám jelenleg 27 fő. Fontosnak tartom, hogy a gyermekekkel megismertessem és megszerettessem környezetünket, lakóhelyüket. Igyekszünk a falu minél több pontját felkeresni. Szeretném, hogy az idejártó gyerekek szívesen emlékezzenek vissza óvodájukra és az itt eltöltött időre.

Györgyné Simon Veronika vagyok. 2018 novembere óta dolgozom a Sopronkövesdi Nefelejcs Óvodában. Egy kedves felkérésnek köszönhetően csöppentem bele - 4 év gyermekeimmel otthon töltött idő után - újra az óvodai életbe. Miután kisfiamat is ide hordtam óvodába, így ez egy kihagyhatatlan, tökéletes lehetőség volt a számomra. Bár úgy érzem talán kicsit korán, de mégis a legjobbkor érkezett számomra ez az óvodapedagógusi álláslehetőség, főleg miután az akkor 20 hónapos kisfiamat is nagy szeretettel fogadták a bölcsődében.

Óvodapedagógusi diplomámat 2008 nyarán szereztem, sajnos azonban csak 2012-ben sikerült óvodapedagógusként elhelyezkednem. Egy Sárvár melletti faluban lettem óvónő, közel 2,5 évig, ameddig a kisfiam meg nem született. Egy művészeti óvodában, egy nagyon jó közösségben kezdhettem meg a pályafutásomat. Úgy érzem ez az idő éppen elég volt ahhoz, hogy letegye az óvodapedagógusi nézeteim alapjait. Időközben azonban visszaköltöztünk Pinnyére, ami viszont már nem tette lehetővé, hogy az előző munkahelyemre visszamehessek, így most azon szerencsések közé tartozom, akiket a hívása találta meg, nem pedig fordítva. A dolgom viszont nem egyszerű, újra visszailleszkedni az óvodai mindennapokba, de ami még ennél is nehezebb, hogy a 4 év alatt megváltozott a gyakorlati program is, amely nagy kihívások elé állít. 2012-ben még 3 év volt a gyakorlati idő, de ezt a terheségem miatt, sem kitölteni, sem pedig minősítési vizsgát tenni nem volt alkalmam. Ezért most az új pedagógusi életpálya modell szabályai szerint jelenleg a portfóliómat írom, és várhatóan a tavasszal minősítési eljárás során fognak értékelni. Bízom benne, hogy sikeresen minősítenek majd. Jelenleg a fennmaradó szabadidőm minden percét kitölti a gyermekeimmel töltött idő.

A Mini ABC 26. születésnapja

Megkerestem Gróf Gábornét, aki mesél az elmúlt 25 esztendőről:

1992. december 14-én nyitottuk meg a boltot. Kényszervállalkozásként indultunk, mint abban az időben sokan. Férjem nagybátyja és a felesége velünk éltek, és ápolásra szorultak, emiatt sokszor táppénzre kellett mennem, hogy orvoshoz, kórházba kísérem és ellássam Őket. Ezt csak egy darabig lehetett így csinálni, de hosszú távon valami megoldást kellett találni, így jött a saját bolt ötlete.

A kereskedelem nem állt távol tőlem, hisz a Coop boltban dolgoztam akkor. Az elején nagyon nehéz volt, mindent a saját kárunkon kellett megtapasztalni. Sajnos akkor még szinte semmit nem hoztak helybe, mindenért menni kellett. Úgy nézett ki egy napom, hogy reggel fél 6 kor nyitottam a boltot, 11 kor bezártam, elmentem áruért, majd délután 3-tól este 6-ig nyitva volt megint a bolt, a férjem akkor a kőgyárban dolgozott 3 műszakban, így keveset tudott segíteni. Miután este bezártam akkor kezdtem a háziasszonyi teendőimet ellátni (főztem, gyerekekkel tanultam, stb.), majd mikor a gyerekek már lefeküdtek újból a boltban szükséges teendőket láttam el. Napi 3-4 óra alvás jutott ebben az időben nekünk.

Ezt a megterhelést nem bírtam sokáig, így 1998-ban Sinkóné Horváth Margitot felvettük alkalmazottként, aki 11 évig várta szerepével a vevőket. Ezúton is szeretnénk megköszönni a munkáját.

A rendszerváltást követően a vállalkozások még nagyon „gyerekcipőben” jártak, mindenki próbálta az ügyfeleit megtartani. De abban az időben még nem voltak hipermarketek, multik, sőt nagyon beszállítók sem. Arra kellett törekednünk, hogy a jó minőségű hentesárut, tejterméket, pékárut a lehető legjobb helyről és legjobb áron szerezzük be, hogy a vevőinket megtartsuk, és talpon maradjunk.

2012-ben csatlakozott kis csapatunkhoz Kovácsné Czellig Brigitta, aki a 6 év alatt szinte családtaggá vált. Neki is szeretnénk megköszönni a munkáját.

Az elmúlt 26 év nagy jelentőségű volt az életünkben. Kettős érzelmek kavarnak bennünk, ahogy mondani szokták, egyik szemünk sír a másik nevet. Hisz egyrészt a „bolt” volt az életünk. Mindent ehhez igazítottunk. A nyaralásunkat, a vásárlásainkat, a mindennapjainkat. Nem emlékszem olyan vásárlásra, amikor nyugodtan körül tudtam volna nézni egy ruha vagy játékboltban, mert mindig az volt bennünk, hogy sietni kell haza, mert sok a tennivaló a boltban. Ez alatt a 26 év alatt 4-szer voltunk nyaralni, mert mindig ott lebegett a szemünk előtt, hogy a bolt megy-e úgy, ha nem vagyunk ott. Ez sok lemondással járt, de mivel szeretük csinálni nem volt nehéz meghozni az áldozatot. Valahol viszont megkönnyebbülés is, hisz már nem vagyunk fiatalok, nem bírjuk annyira a megterhelést, mint korábban. Valamint nagyobb figyelmet és időt szeretnénk a családuknak áldozni. Szüleim idősek, ápolásra szorulnak, van két unokánk, akikkel szintén szeretnénk több időt tölteni, szeretnénk élni és élvezni a „nyugdíjas éveket”.

Az utolsó nyitvatartási nap mindhármunk életében felejthetetlen volt. Én nem is gondoltam, hogy ennyien szeretnek minket, és értékelik a munkánkat. Szinte nem akadt olyan vevő, aki ne köszönt volna el tőlünk. Persze így én szinte az egész napot végig sírtam a meghatottságtól. Az meg különösen jól esett, hogy még az újságban is megjelenik a mi kis történetünk. A nyitvatartási időben nem lesz változás a jövőben sem. Az új tulajdonos egy újkéri házaspár, akik a „Lotti Vegyeskereskedést” üzemeltetik.

Ezúton szeretnénk mi is köszönetet mondani minden volt vásárlónknak, és biztatjuk Őket, hogy továbbra is keressék fel a boltot!

Mariann, Gabi „bá”, Brigi

Köszönjük!

Dóka Róbert és Rác Anita

2010-ben vettem a telket – kezdi a beszélgetést Róbert-, mivel akkor még nem ismertem Anitát. Mindketten Harkán laktunk, mégsem keveredtünk egy társaságba. Nézegettem a környező falvakban is telkeket, Nagycenken, Kópházán, mert tudtam, hogy Harkán nem szeretnék maradni. Nagyon elnépesedett a település, és olyan össze-vissza épültek a házak. A másik ok, amiért Sopronkövesd mellett döntöttem, hogy jóval olcsóbban voltak a telkek. Már javában folyt az építkezés, amikor megismerkedtünk, és már itt házasodtunk össze a Községházán. 5 éve költöztünk be, és nagyon szeretünk itt lakni. Nagyon jó, hogy nagyjából mindent meg tudunk vásárolni falun belül, amire szükségünk van, hisz van hentes, zöldségbolt, élelmiszerbolt. Harkához képest ez itt a nyugalom szigete, nagyon szeretünk itt lenni. Nemrég született meg a kislányunk, az Ő szempontjából is örülök, hogy ezt a helyet választottuk, nagyokat tudunk itt sétálni, később itt van a játszótér mellettünk,

és már most elkezdünk barátkozni a hasonló életkorú gyerekekkel. A védőnő hívott minket Baba-Mama Klubba, amit szintén nagyon jó dolognak tartok. A környéken több családdal már megismerkedtünk, nagyon barátságosan fogadtak minket. A helyi újságot mindig megkapjuk, innen értesülünk az aktuális eseményekről, rendezvényekről.

Egresits Milán és Bindics Éva

Akkor bele is kezdenénk a mi kis történetünkbe. Városban éltünk, de vágytunk a csendes, falusi idillbe, egy kertes házba. Sopronhoz képest, mintha egy másik világba csöppentünk volna. A rétek közelsége, a tiszta levegő, a szép panoráma, a legjobb szomszédok, rendezvények, a kedves falubeliek segítségével hamar beilleszkedtünk a vidéki életbe. Szeretjük az itteni csendet, nyugalmat, olyan mintha minden napunkban egy kis nyaralás volna. Ebben a faluban minden megvan, ami a maradást ígéri. Nem is vágyódik az ember máshová, ha ott él, ahol megvan mindene.

A riportokat készítette: Nagyné Kun Zsuzsanna

Ordás pogácsa

Hozzávalók:

- 30dkg liszt
- 30dkg orda (helyettesíthető ricottával, vagy túróval)
- 10 dkg sajt
- 1 tojás (+ a kenéshez)
- 10dkg szobameleg kacsaszír
- 2,5dkg élesztő
- 2dkg cukor
- 1-2dkg só
- fél dl tej

Ordát összemorzsoljuk a liszttel és a sóval. Közben felfuttatjuk az élesztőt, tejjel és cukorral. Ezt is a lisztes keverékhez öntjük a tojással, puha zsírral együtt. Jól összedolgozzuk, majd egyből ki is nyújtjuk 1 cm vastagságúra és a reszelt sajt felével megszórjuk, majd feltekerjük. Ezt ismét kinyújtjuk és újra sajtozzuk, feltekerjük.

Végül ismét kinyújtjuk, majd kiszaggatjuk, kb 3-4cm átmérőjű szaggatóval. Tepsire rakjuk és így hagyjuk kelni (kb 20 percet).

Legvégén lekenjük tojással és 180 fokon kb 25 perc alatt aranybarnára sütjük.

Minden alkalommal szívesen készítjük, nagyon puha, ízletes pogácsa :)

Termelőüzemek Sopronkövesden régen és ma

A temetőt elhagyva, Nagylózs irányába jobb oldalon épült fel az Újistálló vagy Újmajor a helyi Béke Tsz részére az 1960-as évek elején. 1970. január 1-től a Tsz Röjtökmuzsajjal és Nagylózs központtal egyesült Szamuely Tibor néven. A két istálló közül az egyikben a már leálló üszők kaptak helyet, a másikban a borjúk. Innen a lefejt tejet a tejcsarnokba vitték, ahová a magángazdák is leadhatták, és hűtés után Sopronba a Tejgyárba szállították. A tejszállító autó sofőre a helyi lakos Németh István (tejes Pista) volt. A tehenek 1987-ben a röjtöki tehenészetre kerültek, ezután a soproni Deák Zsolt vette bérbe az istállót, pulykahizlalás céljából (innen a Pulykás Zsolti név). Majd 1991-től egy évig gombatermesztésre állt rá egy szelestei céggel kooperálva. Deák Zsolt a családjával falunkban talált otthonra. Előtte Sopron közismert focistája volt. Az istállók mellett építettek fel egy lapos és egy nyeregtetős magtárat, a lapos tetejűben a tsz melléküzemágaként 8 fővel a soproni AFIT-nak végeztek bedolgozást, 1978-1982-ig. Ezután Rupf Tibor tsz elnök felvette a kapcsolatot az egykori kövesdi Gángli Lászlóval, akinek közreműködésével a Savaria Cipőgyár részére mint tsz melléküzemág, cipőket gyártottak. Csígyó Miklós helyi lakos irányításával kb. 30 nő dolgozott itt, a helyieken kívül a szomszédos falvakból is jöttek munkavállalók. Napi 1200 pár került elszállításra, a Szi-eszta bébi cipőkből. Pár évvel később a másik magtárban cipőfelsőrész varrásával bővült az üzem, Rupf Tibornak sikerült elérnie, hogy a tsz szezonális munkáira, pl. gyümölcsszedés szüneteljen a termelés, így biztosítva volt a szükséges munkaerő. Gángli Lászlóról kevesen tudhatják, hogy a Haladás NB-I-es csapatának oszlopos tagja volt, róla majd később ...

A cipőgyártás 1988-ban megszűnt, helyette a salzburgi Fasching cég közvetítésével 500.000 automata biztonsági öv legyártására kaptak megbízást. A munkát 18 fő és 1 műszerész végezte, a készterméket Lübeckbe (D) szállították a Protektor cég székhelyére. Egy évvel később már a St. Pölteni Haberl GmbH (A) részére gyártottak konténer zsákokat, cukorgyárak, vegyi üzemek használatára. Miután ez a tevékenység 1992-ben megszűnt, a Protektor cég svéd partnerrel szövetkezve elindította a biztonsági öv gyártást 1993. október 1-jén 17 fővel, ezzel indult az Autoliv Sopronkövesden. Rupf Tibor tsz elnök egy idő után az Újmajor területét eladta az Autolivnek, lemondva ezzel a folyamatos bevételről, viszont így elérte, hogy az Autoliv véglegesen itt telepedett le, és a további bővítés lehetősége így adott volt. Ez a döntés a falu érdekét is szolgálta, a folyamatosan növekvő üzem mára 2500 fővel a környék legnagyobb üzemévé nőtte ki magát. Elmondhatjuk, hogy az Autoliv az adóbefizetése révén nekünk egy aranytojást tojó tyúk, reméljük, hogy még sokáig itt kapirgál Sopronkövesden. A tsz melléküzemág megalakulása után munkát biztosított a helyieknek, átmeneti megoldást a megfelelő munkát keresőknek. Ebben komoly érdemei vannak Csígyó Miklós üzemvezetőnek, aki végig a változásokat is átvészelve, gondokat, bajokat megoldva biztosította a melléküzemág folyamatos működését.

Bizonyára sokan emlékeznek a Ládagyárra, ami a Vasút sor végén lelt telephelyre az 1960-as évek végén. Előtte itt a több tsz által alapított TÖVÁLL építőipari cég működött kb. 30 fővel. A Ládagyár központja Budapesten volt és a soproni ÁFÉSZ közvetítésével alapított üzemet itt Kövesden is. Tóth Dénes budapesti lakos volt az üzemvezető, rajta kívül még négyen voltak a fővárosból, egyikük sajnos itt is hunyt el. A dolgozói létszám kb. 25 fő nők-férfiak, helybeliek, de ketten voltak Peresztegről is. A munkaidő 7-16-ig tartott, többnyire gépek csomagolására alkalmas ládákat gyártottak, néha lambériát is. A Ládagyár az 1980-as évek végén szűnt meg.

A Ládagyár helyén 1994-ben a soproni Sardú Krisztián gyertyagyártásra rendezkedett be, 8-10 fő női alkalmazott talált itt helyben munkát. Munkáját az édesapja Sardú Keresztély is segítette, akit különös neve miatt Pubi bácsinak szólítottak, sajnos 4 éve már elhunyt. A készterméket díszes csomagolás után raklapokra téve Németországba és Svájcba szállították. 2006 óta alkalmazottak nélkül, de ma is létezik a gyertyagyártás családi körben.

A Franciska majorban 1982. szeptember 28-án beindult a gombatermesztés. A Fertői Nádgazdaság által létrehozott üzemben Budapestről hozták a gombacsírát, Fertőszentmiklóson oltották, majd Kövesden a letermett gombát lesózva hordóba rakták. Innen a Nagylózsi Szociális Otthonba szállították raktározás céljából és innen szállították a végső felhasználási helyre a Sopronkőhidai Büntetés Végrehajtási Intézetbe. A kezdeti 3 fő később 11 főre emelkedett, a többségében női dolgozó napi kb. 250 kg laskagombát termelt. Az utolsó években két magánszemély működtette a gombaüzemet, míg 1990-ben végleg megszűnt.

A Troges Air Technik Kft-t Horváth Zoltán helyi lakos, az osztrák partnercéggel közösen alapította 1990-ben. Az itt gyártott légtechnikai termékek hazánkban kívül eljutottak Ausztriába, norvég alagutakba, és több ezer fős tengerjáró hajókra is. A cég 2017-ben beolvadt az ugyancsak ezen a telephelyen működő 2006-ban alakult Hungaro-Ventilátor Kft-be. Ez a cég magyar magántulajdonban van, korábban a több száz Celsius fokon üzemelő füstelszívó axiál ventilátorokat gyártották, ezt most bővítették a korábbi Troges termékek gyártásával. Az üzem nemrég patinás irodaházat kapott, jelenleg 45 fő dolgozik, ebből kb. fele kövesdi. Az üzem az adóbefizetése révén hosszú évtizedek óta segíti a falu fejlődését.

Az új egészségház mögött mélyen bújik meg egy fűrészüzem, ami először a TAEG üzemeltetésében működött. Itt azóta is szőlészeti termékeket, támokat, különböző karókat gyártanak. Az 1995-ben beindított üzem kövesdi tulajdonossal minimális segéderővel ma is működik.

Nem termelőüzem, inkább a szolgáltatói szektorhoz tartozik a Lendvai Autószervez, ami 1986-ban családi vállalkozásként indult közel a lövő felőli faluvéghez. A folyamatos fejlesztéseknek köszönhetően mára egy minden igényt kielégítő korszerű autószervez áll rendelkezésre a helyieknek, vidékieknek egyaránt. Az autók javításán, szervizelésén túl van műszaki vizsgáztatás, autóbusz kivételével minden típusra, eredetiségvizsgálat, kisebb teherautók javítása, és egyéb autóhoz kapcsolódó tevékenység. A főnök Lendvai József magas szintű szakmai tudása, a jól összehozott dolgozói gárda garancia arra, hogy a jövőben is az autósok rendelkezésére állnak.

Visszatekintve a múltba, a Lövői Késgyár adott munkát a Kövesdieknek is, de az idők folyamán nálunk is adottak termelői üzemek, amelyek a falu gazdagodását is szolgálták, és ez így van napjainkban is. Szerencsére meglétük a falu megszokott életét nem zavarta meg. A jövőben egy napelempark és egy ipari csarnok idetelepedése várható, mi kövesdiek ebből csak profitálhatunk.

Ui: Ezúton is köszönöm a helyi lakosoknak a témához nyújtott információkat.

Mihócza László

Téli teremfoci

Évtizedes hagyomány, hogy szombatonként teremfocival oldjuk a tél egyhangúságát. Korábban Cirákon, jelenleg Fertőszentmiklóson sikerült helyet találnunk, másfél, két óra időtartamra. Rajtunk Kövesdieken kívül jönnek még Sopronból, Nagylózsáról, Egyháziból, Szakonyból, Csepregből, de még Lentiből is. Kor szerint is nagy a szórás, a huszonévestől a hatvan felettiekig, de mindig a fiatalok az idősebbek ellen felállásban megy a játék. Lökkös Józsi 64 évével a korelnök, de ha megrázza magát, még most is megzörgeti a fiatalok hálóját. Akik nem rendelkeznek játékos múlttal azok is jól belejönnek a játékba, a nagylózsi Farkasi Dóri személyében pedig női játékosunk is van. Dórit a focista apa és báty bevonta az udvari játszadozásba, így nem csoda, hogy az NB-II-es SC Sopron standard játékosa lett. Ebben a kétórás játékban megélhetjük azokat a szituációkat, ami a „nagyoknál” is tapasztalható. Megvannak a becenevek – Breki, Lecsó, Kucug és hogy messze ne menjek Miszter – néha előfordul keménykedés és nálunk is van „zuhanyhíradó”. Korábban kövesdi női focistáink is voltak, Évi, Edit, Gyöngyi remekül bántak a labdával. A játék végén még „lejátsszuk” a 3-ik félidőt is, ami a folyadékpótlásról szól, ezt ki nem hagyhatjuk, hiszen orvosilag is indokolt! Nekünk idősebbeknek lassan majd gondot okoz a futás, legfeljebb majd felkészünk a trambulinos csajokhoz, ott „csak” helyben kell ugrálni! Leszámítva a nehézségeinket, szeretnénk azért egy játékkal bemutatkozni a közeljövőben elkészülő sportcsarnokunkban is. Erre jelenleg minden esélyünk megvan.

Mihócza
László

/ Miszter/

Sport

Miért éppen Sopronkövesd?

Avagy bemutatkozik a Határőr Hagyományörzők Baráti Társasága

Kedves Sopronkövesdiek! Egyesület alakítása előtt álló baráti társaságunk tagjai az ország több pontjáról származnak. Budapesttől Százhalombattán át, Kaposváron keresztül Kőszegig, és természetesen Sopronkövesdről. Felmerülhet a kérdés, miért nem budapesti székhellyel jegyeztetjük be az egyesületet, miért éppen Sopronkövesden? A válasz Sopronkövesd határőr emlékeiben, és baráti társaságunk összekovácsolásában betöltött szerepében rejlik.

Évtizednél régebbi barátságok képezik alapját ennek a társaságnak. Alapvető közös vonásunk a katonai hagyományok, az elmúlt korok embereinek tisztelete, vonzódás az általuk használt eszközökhöz és járművekhez. Vannak tagjaink, akik a Magyar Királyi Honvédség hagyományainak ápolásával foglalkoztak, jópáran a Magyar Néphadsereg hagyományait, technikáját próbálták megőrizni. Kedves barátaink a Budapesti Fővárosi Rádióamatőr Klub tagjai a rádiózás felől érkeztek hozzánk, közülük is többen a régi korok katonai készülékeit gyűjtik. Többen a Határőrségnél töltötték sorállományú katonai szolgálatukat, de hivatásos állományuként szolgáltak is vannak köztünk. (Talán senkinek nem kell bemutatni Keresztes Csaba r. tzs-t, leendő elnökünket.)

Természetesen ők nagyon sokat meséltek nekünk élményeikről, többször kirándultunk Kőszeg környékén, próbáltuk felfedezni a RENDSZER máig fellelhető részeit. Valahol mindannyiunkat megrázkódtatásként ért a Határőrség megszüntetése, a Rendőrségbe beolvasztása. Hiszen valahol természetesnek tűnik, hogy a határt HATÁRŐRÖK vigyázzák. Sokszor ma is, 11 évvel az integráció után is magyaroznunk kell, hogy mi egy már megszűnt testületet mutatunk be. Jómagam 2008 januárjában sikerült megvásároljak egy olyan Lada Nivát, ami a Határőrségnél szolgált az Orosházi Határőr Igazgatóság Biharkeresztes HRK-n. Innét kezdve eltökélt célom lett, hogy ezt a járművet eredeti formájában megőrizöm az utókornak. Egyre több határőr felszerelést, relikviát sikerült beszereznem hozzá, és eljött az a pillanat, amikor autentikus kinézettel tudtam vele megjeleníteni rendezvényeken. A volt határőrök mindig boldogan szemlélték csakúgy mint más járműveinket, a raj GAZ-t, Latviját, Csepel D 344-est, a kiállított kisebb használati tárgyakat, egyenruhákat. Ilyenkor mi is boldogok vagyunk, hiszen megerősítést kapunk, a befektetett pénz, idő, energia megéri.

2012 szeptemberében került szóba, hogy Sopronkövesden Kulturális Örökség Napja lesz, a volt határőr laktanyában lennének kiállítva a katonai járművek, nincs-e kedvünk menni? Az egyik helyi KMB-s szervezi, nagyon nagy határőr gyűjteménye van. Hogy a viharba ne lenne, mindenképpen ott a helyünk! Sokan ekkor ismertük meg ezt a takaros települést. Csabival az első szemvillanással eldőlt, ugyanolyan „ápol” mint mi vagyunk, elválaszthatatlan örök cinkostársak leszünk. Ezután többször is ellátogattunk Sopronkövesdre, örömmel láttuk, hogy a határőr emlékek gyarapodnak, Szent László szobortól elkezdve a Kotecsi kapu rekonstrukciójáig. Mindig sok szeretetet kapunk, nagyon jó érzéssel jövünk ide. Egyre inkább a Néphadsereg helyett a Határőrséget kezdtük el bemutatni. Így ennek a településnek nagy szerepe volt abban, hogy mint Határőr baráti társaság legyünk.

Lassan közelgett 2017, a Határőrség megszűnésének tizedik évfordulója. Egyik szokásos „határ menti kalandozásunk” során megboldogult kedves barátunk Csáji Lajos HÖR Alezredes undi, majd bozsoki őrparancsnok említette meg, hogy ’47-ben szilárdult meg a háború után a határőrizet, ő ’57 óta volt határőr, ebben az évben lett a Határőrség önálló belügyi szerv, hiszen korábban az ÁVH alá tartozott. 2007-ben, igaz már nyugállományuként, de ott volt amikor Bozsokon lekerült a Határőrség táblája. Ennyi évforduló lesz egyszerre, érdemes lenne erről illőképpen megemlékezni. Elültette ezzel a vezérhangyát a fülünkben.

2016 telén megvolt az ötlet. Emléktúrát kellene csinálni végig az Osztrák határ mentén. Az osztrák-magyar-szlovén hármashatártól az osztrák-magyar-szlovák hármashatárig. Közben Apátistvánfalván a Határőr Emlékhelyen koszorúzni. Az elgondolást tett követte, elkezdtük felmérni a lehetséges útvonalat, szállási lehetőségeket, programpontokat. Eszembe jutott, hogy rádiós barátaink Kecskeméti Repülőnapon egyedi hívójellel forgalmaztak a helyszínről katonai rádiókat is bemutatva. Mivel a Határőrség is rádiókat használó szervezet volt megkérdeztük őket nem lenne-e kedvük csatlakozni? Természetesen egy ilyen kalandból nem akartak kimaradni. Nagyon fellelkesültek, mindenben segítettek és lehetett rájuk számítani, igazi bajtársak lettek. Alapító tagságunk egy része közülük került ki.

Maga a túra szerencsésen megtörtént, több média is beszámolt róla. Itt említettek minket először Határőr Hagyományörzők Baráti Társaságaként. Olyannyira megtetszett nekünk, hogy magunkévá tettük, logót is készítettünk hozzá. A túra során délről indultunk, Apátistvánfalva és a mellette fekvő Kétyölgy - ott is a korábban határőr parancsnoki találkozónak is helyt adó Vendvidéki Vendégház - volt a bázisunk. 2017 június 30-án pénteken a Határőr Emlékhelyen voltunk és ellátogattunk a hármashatárhoz. Szombaton Apátistvánfalván a Határőr Emlékhelyen megemlékezést tartottunk, utána elhatároztuk, hogy következő évben Múzeumok éjszakája alkalmából megpróbálunk egy kis életet odavinni. Ezután 11 járműből álló menetoszlopunk elindult északi irányba, kétszer is átléptünk Osztrák területre, ahol a Bildeini Határelmény parkot is meglátogattuk. Csáji Lajos bácsi ekkor már a szörnyű kórral küzdött, ezért Bozsokon félve álltunk meg háza előtt, előtte még a rádióban tanakodtunk merjük-e zavarni. Végül bementünk hozzá, elmondtuk mit hajtunk végre, az emléktúrára készült határkövet mintázó díszdobozos bort hagytunk emlékébe.

Az öröm az arcán, ahogy az ablakon kihajolva integetett utánunk bizonyította, hogy jól döntöttünk. (Ekkor még nem sejtettük, hogy utoljára találkozunk vele. Legközelebb a temetésén a család kérésére Határőr egyenruhában társadalmi díszőrökként teljesítettük szomorú kötelességünket.) Ezután Undon álltunk meg pihenni, illetve Csabi barátunk kiállítását megtekinteni. Ezután fáradtan, de mégis lelkesen megérkeztünk Sopronkövesdre, ahol Fülöp Zoltán polgármester úrnak köszönhetően, második bázisunkat a Sopronkövesdi Alkotóházban rendezhettük be. Ismét érezhettük az itt lakók felénk kimutatott szeretetét, a Fehér Csárda finom ételeit. Mondhatni otthon éreztük magunkat. Vasárnap innét indultunk tovább Fertőrákosra Csapó Imre gyűjteményét megnézni, majd a Fertő-tóig, ahol sajnos kicsit megfogyatkozott a csapat, de nagy élmény volt hajóval megkerülni a B0 határkövet. Ezután visszatértünk bázisunkra, ahol még kisebb kirándulással bejártuk a környék Határőr emlékeit, a Szent László kápolnát, ahol is megköszöntük a határőrök védőszentjének, hogy kegyeibe fogadott minket. Vasárnap még jobban megfogyatkozva, de elértük a hármashatárt Rajka mellett. Eufórikus élmény volt. Az öreg Csepel több mint 700 km-t tett meg problémamentesen egy reggeli bikázásos indítást leszámítva!

Tavaly már korán elkezdődött a szervezés, hiszen megígértük életet viszünk Apátistvánfalvára! Először Kőszegen gyűltünk össze, megbeszélni mit tudunk vinni, mit lehet bemutatni, miket kell elrendezni. Innét most az előző évi túrával ellentétes irányban, a kánikula helyett zord télben Apátistvánfalva és Kétyvölgy szintén megbeszélni a teendőket, a szállást. Tavasszal ketten ismételtén ellátogattunk ide, immár centivel felmérni, mit hova lehet elhelyezni, ismételtén egyeztetni. Közben már megtudtuk az örömhírt, az ORFK hivatalos megemlékezése a múzeumok éjszakája utáni napon lesz és Béndek József pü. Altábornagy úr, a Határőrség utolsó Országos Parancsnoka, az Emlékhely létrehozója is ott lesz.

Közelgett a Múzeumok éjszakája, mindenki lázasan készült, rádiós barátaink rengeteget dolgoztak, hogy a rádióklub tulajdonában levő ZIL-131-es híradó gépjárművet felébresszék Csipkerózsika álmából és részt vehessen az eseményen. Természetesen indulás előtt kiderült, repedt a motorblokk oldala. Leírhatatlan volt a kétségbeesés, villámgyorsan B terv készítése, az előző évi túrán már bizonyított kisteherautóba átpakolás. Végül természetesen felülkerekedtek a problémákon, így 2018 Június 19-én kedd délután már az előőrseink megérkeztek. Rengeteget dolgoztunk, hogy szombaton méltóképpen fogadhassuk a látogatókat. Péntek délután kisebb kalandok árán, de a Honvédség GAZ-66-osra épített R-142 rádióállomása - mely típus a Határőrségnél is rendszerben állt - is megérkezett a Veszprémi Radarezredtől, és még egy URAL-4320 műhelygépkocsival is megörvendeztettek minket, melyet így szintén ki tudtunk állítani. El kell mondani, hogy a rádióállomás személyzetével két katonahölgygel és sofőrjükkel is igazán összebarátkoztunk, azóta részt vettek a rádióklub nyári rendezvényén és várják, hogy a mi rendezvényeinkre is újra jöhesse- nek. Később megérkezett Béndek tábornok úr is, mi pedig örömmel nyugtáztuk, hogy a nyüzsgést látva mosolyra áll a szája. Szombaton reggel készen álltunk, az emlékhely amúgy sem elhanyagolható gyűjteménye mellett parancsnoki- és rajgaz, VW Golf Kettes, Lada Niva, Latvija, két Volga, Csepel mellett a Honvédség két autója, fegyversimogató és antennaerdő állt. Bár nem számítottunk nagy forgalomra, hirtelen azon kaptuk magunkat, hogy tele vagyunk látogatóval, egyszer csak egy szlovén veteránautós konvoj is beesett. Délután kicsit kezdett visszaesni a látogatók száma, két turnusban elmentünk vacsorázni, majd visszaérkezve döbbenet láttuk, hogy a sötétben tele van az emlékhely mindenki a látogatóknak mutogat, magyaráz. Nap végére 300-350 látogatót számoltunk, és mindenki sok időt töltött ott. Este Béndek tábornok úr is visszaérkezett a családjával a környéken tett kirándulásáról, mi pedig szájtátva hallgattuk visszaemlékezését.

Vasárnap reggel megtörtént az ORFK hivatalos megemlékezése, az évek óta odalátogatóknak is meglepetés volt, hogy kibővült kiállítással találkozni. Ezután sokan hazaindultak, kisebb társaság maradt, mert a teherautókkal csak hétfőn akartunk hazaindulni. Az élmények hatására vasárnap délután már azt jelentettük tábornok úrnak, hogy eldöntöttük, bejegyzett egyesületté akarunk válni. Ő csak annyit mondott: Rendben, ha megalakul az egyesület értesítem, ő is belép!

Történetünk most ott tart, hogy 2019. január 9-én szerdán írom ezeket a sorokat, Alakuló Közgyűlésünk most szombaton lesz. Reméljük a bírósági bejegyzés hamar meglesz, hiszen már ismét készülünk a Múzeumok éjszakájára és ősszel Sopronkövesden katonai jármű találkozót szeretnénk tartani. Távlati céljaink közt szerepel, hogy Sopronkövesden egy méltó helyen egy állandó kiállítást létesítsünk. De addig is rengeteg munka vár ránk, hiszen járműveink, gyűjteményeink állandó feladatot adnak és rengeteg program, esemény van országszerte, ahol számítanak megjelenésünkre.

Néhány fontos tudnivaló római katolikusok számára:

- Minden katolikus keresztény ahhoz az egyházközséghez tartozik, amely területén közigazgatásilag lakik. Így ön a Sopronkövesdi egyházközség tagja.
- Minden katolikus keresztény a saját területén (Sopronkövesd) jogosult szentségekhez járulni keresztelezés, elsőáldozás, bérnálás, házasság, (temetés) ettől eltérni csak a helyi plébános engedélyével lehet. Szintén a helyi plébánostól kell engedélyt kérni, ha valaki keresztszülő, bérmaszülő vagy házassági tanú szeretne lenni.
- Fent említett események megtörténtének feltétele, hogy az adott személy az egyházközség élő tagja legyen, vagyis rendszeresen járjon szentmisére és megfizesse az egyházközségi hozzájárulást ami évi:5000,- ft személyenként.
- Sajnos sok esetben azt, hogy valaki az egyházközség tagja—e csak az egyházi adó megfizetése által tudjuk ellenőrizni, mivel templomába nem jár.

Szentmisék rendje a Sopronkövesdi templomban:

Hétfő: 07,00 óra

Kedd, szerda, péntek 18,00 óra (nyáron 19,00 óra)

Szombat elővételezett szentmise 18,00 óra (nyáron 19,00 óra)

Vasárnap és ünnepnap: 10, 30 óra.

Az egyházi hozzájárulást fizetők névsorát átnézve azt tapasztaltuk, hogy sajnos sokan nem szerepelnek a nyilvántartásban, illetve, hogy sokaknak elmaradása van. Ez főképp akkor jelent problémát, ha az illető személy az egyház valamely „szolgáltatását” venné igénybe pl. keresztelezés, temetés stb. és akkor szembesül mulasztásával. Ezt elkerülendő tisztelettel kérem, hogy amennyiben elmaradása van, vagy ha nem tudta, hogy az egyházközségnél is jelezni, kell, hogy Sopronkövesdi lakos és római katolikus vallású (pl. úgy költözött ide) kérem mulasztását, pótolja.

- Az egyházi hozzájárulás befizethető a templomban minden hétköznapi szentmise előtt, vagy után. A befizetett összegről minden esetben befizetési bizonylatot adunk, mellyel igazolható a befizetés.

Továbbá befizethető a plébánia számláján is: Számlaszám. 59500320-11065546

- Sajnos azt is látom, hogy sokaknak elmaradásuk van a szentségek terén is, nincs egyházi házasságkötés, gyermekük nincs megkezesztelve. Ha megvan az igény önben/önökben/ hogy ezen változtasson vagyis szeretne egyházi házasságot kötni, szeretné gyermeke keresztelezését pótolni, kérem keressen fel és megbeszéljük a problémákat, szívesen segítünk. Hiszen mindannyiunk közös ügye az új generáció lelki nevelése és egy erkölcsösebb, keresztényebb világ kialakítása, ebben szeretnék önnek segíteni úgy mint Sopronkövesd lekipásztora.

Végül szeretném megköszönni mindazok áldozatkészségét és anyagi támogatását, akik rendszeresen befizetik egyházi hozzájárulásukat, és adományukkal segítettek és segítik templomunk megújulását és fenntartását. Jóságukat a Gondviselő Isten sokszorosan jutalmazza!

Liturgikus naptár:

Március 6. hamvazószerda a nagyböjt kezdete: 18,00 óra szentmise, hamvazás

Nagyböjt péntekjein a szentmise előtt 17,30 órától kereszttutát járunk.

Szarka Gábor
plébános

Frances Mayes: Napsütötte Toszkána

Megjelenésekor sokáig vezette a bestseller listákat. Életrajz, útikönyv, szakácskönyv egyszerre. Élvezetes, élményt nyújtó módon meséli a történetet az olvasóknak, miközben bepillant-hatunk az író életébe.

Az Ő életén keresztül megismerhetjük az igazi olasz „édes élet” érzést, miközben történelmi, művészeti kitekintést is nyújt az ország ezen régiójáról.

Szinte megjelenik előttünk Cartona, Toscana Élvezzük Olaszország színeit és ízeit.

A könyvben szereplő recepteket pedig kipróbálhatjuk évszakok szerint, így idevarázsolhatunk egy falatnyi Olaszországot.

Fegyverneki Sándorné, Tünde (könyvtáros)

A szobanövények nem csak fontos dekorációs elemek, hanem jelenlétük segít a koncentráció, a jó közérzet fenntartásában.

A közönséges elefántláb vagy maja pálma (*Beaucarnea recurvata*) Mexikó és a szomszédos Dél-Amerikai országok felsivatagos területein őshonos, - ezeken a területeken épült ki a hatalmas maja civilizáció, aminek építészeti, csillagászati ismeretei, valamint a híres naptár mai napig számos megválaszolatlan kérdést vetnek fel-. Nevezik még elefántlábnak, buzogányfának is, amely elnevezések jól illenek külső megjelenéséhez. Az alul megvastagodó bunkó szerű törzsben a túléléshez fontos vizet és tápanyagokat raktározza el. A megvastagodott törzs elérheti 4 méteres átmérőt is. Ebből az ún. palacktörzsből egy törzsszerű szár fejlődik, melynek tetején finoman visszahajló (erre utal tudományos elnevezése a recurvata is mely a latin recurvus, görnyed szóból ered), keskeny levelek képeznek levélrózsát. Bár a természetben az idősebb példányoknál előfordulhat elágazás, ez a szobanövényként nevelt egyedekre nem jellemző. Ez a lassú növekedésű, kétlaki dísznövény természetes krémfehér virágzatokat fejleszt, azonban a lakásban ezt a fejlettséget nagyon ritkán éri el. Természetes környezetben akár a 9 méteres magasságot is elérheti, konténerben nevelve azonban ritkán nő meg 1,5-2 méternél magasabbra.

Tipikusan olyan növény, amelyre a legnagyobb veszélyt nem az elhanyagoltság, hanem a túlzott törődés jelenti. Meleg és fényigényes, nem kedveli a folyamatosan nedves talajt. Kisméretű cserépbe és jó vízáteresztő talajba ültessük. Legnagyobb vízmennyiséget tavasszal az aktív növekedési időszakban igényel, de két öntözés között ilyenkor is várjuk meg amíg a talaj felső rétege kiszárad. A Kárpát-medencében nyáron ki is ültethetjük, a szobából kivitt növényeket folyamatosan szoktassuk hozzá a napsugárzáshoz, nehogy a levelek megégjenek. Legjobb, ha felhős időt választunk, amikor először a szabadba visszük, valamint kezdetben árnyékos, direkt napfénytől mentes helyet keresünk számára. Amikor a hajnalok újra hűvössé válnak vigyük be növényünket teletetni, biztosítsunk neki 10 °C-nál magasabb hőmérsékletet, valamint figyeljünk arra, hogy ilyenkor még kevesebb nedvességre van szüksége.

Nem kifejezetten páraigényes, de a nagyon alacsony páratartalom hatására a levelek vége megbarnul.

Szaporítása a sarjhajtások leválasztásával lehetséges, de klímánkon azt csak ritkán nevel.

Az elefántláb könnyen tartható növény, jelentős kártevője nincs, de a takácsatkák és pajzstetvek időként károsíthatják.

Kazinczy Péter

Farsangi részeges csirke fűszeres sült krumplival

HOZZÁVALÓK

(4 FŐRE)

1 egész csirke	1 kg burgonya
8 dkg vaj	1 teáskanál füstölt pirospaprika
3 dl fehérbor	1 kávéskanál só
12 dkg füstölt szalonna	1 kávéskanál bors
majonéz	rozsmaring ízlés szerint
őrölt bors	1 dl napraforgó olaj
só	

Elkészítés

A megmosott csirkét kívül-belül megsózzuk, belsejét majonézzal, külső felületét borssal fűszerezzük. Az így előkészített csirkét magas falú tepsibe helyezzük, leöntjük olvasztott vajjal, aláöntjük a fehérbort. Sütőben, letakarva pároljuk, szükség szerint pótoljuk az elpárolgott bort. Amikor megpuhult, hajszálvékony szalonnaszeleteket borítunk rá, és ropogósra sütjük. A hatás kedvéért természetesen növelhető a fehérbor mennyisége, ízlés szerint.

Köret:

A burgonyát meghámozzuk, felvágjuk hasábokra. Sütőpapírral bélelt tepsibe tesszük. Rászórjuk a sót, borsot, rozsmaringot és paprikát. Ráöntjük az olajat, és jól összekeverjük, hogy a fűszerek mindenhol ériék. Előmelegített sütőben 180 fokon sütjük, amíg ropogós nem lesz a külseje. Közben 2-3-szor forgassuk át.

Húsok mellé nagyon finom, kívül ropogós, belül puha.

Csomó Csilla

Szavazzon Ön is melyik logó szerepeljen az Egészség ház oldalán!

Tel.: 0699/536-000

Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala

Alkotóház terem bérlet:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Anga András, Bellák Ödön, Cifraszúr Néptáncsoport, Csomó Csilla, Farkas Eszter, Fegyverneki Sándorné, Fücsökné Torma Livia, Fülöp Dorina, Fülöp Zoltán, Györgyné Simon Veronika, Hanis István, Kazinczy Péter, Kocsi Renáta, Kottrik Zoltán, Mihócza László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Schweitzer Kornél, Szarka Gábor, Szűcsné Keresztény Éva, Tóth Zsuzsanna

Fotók: Farkas Károly, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., Tel: 06 99/536-000,

Weboldal: www.sopronkovesd.hu, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

